

едиција

цепни
а
на
гр
е
м

уредник
Ален Бешић

Copyright © Саша Радојчић, 2024.

Copyright © за ово издање Културни центар Новог Сада, 2024.

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не може се користити нити репродуковати у било ком облику без писмене сагласности издавача.

САША РАДОЈЧИЋ

Јежеви

ЈЕЖЕВИ

ЈЕЖЕВИ

ако већ морају да буду нешто
опипљиво и трајно што нису
наши језици склупчани
као јеж залутао у башту
док чека да псина прође
па да се протегне
и одгега натраг у поља
у шипраг у дивљину

ако већ морају да буду нешто
што нису наши језици дивљи
онда то неће бити прозори
огледала нити куће
у којима се спокојно живи
зури у жагор напољу
збивања без реда у градовима
на обалама на пустом месту

не наши језици нису куће
нити кућерци колибе шатори
изнети да у њима преноће

бродоломници и погорелци
нису чак ни пећине дубоке
јаме у земљи ископане
ни заклони од ветра
ништа што скрива и чува

ништа спасоносно нису
наши језици склупчани
као ми што смо голи
у свету у времену
наши бодљикави језици
само наизглед опасни
слаба заштита од ветрова
од зиме дажда врелине

они су као ми ми смо они
створења дивна и жалосна
наши језици дивљи јежеви
ако већ морају да буду нешто
нека буду то што јесу
ми бродоломници
ми погорелци
у свету у времену

ЗИМСКО ПУТОВАЊЕ

јутрос
око пута
смрзнут свет

и пут је слеђен
ледено је срце путника

али крв му топла
док о љубави сања
кадар да се одрекне
свега сем те извесности
успомене да је био
у зимама пре ове

и да је путовао
ох куда све није кретао
где све није стизао

и волео
колико је волео

КЛЕПСИДРА. ЕРОЗИЈА. ΜΥTHOS

тада јако давно
пре него што су смишљене
направе које мере време
све оне посуде са водом
или песком који цури
полако до краја
када моћна рука
невидљивог бога
преокрене посуду
и епоху

тада
пре многих преокрета
планине је красила висина
већа него данас
а мора су била мање слана
могло се пити из њих
да је било кога да пије
и да о томе говори

али пошто није било
планине су се немо
огледале у морима
и божја рука неуморно
окретала је клепсидру

онда је изнебуха
однекуд дошла ерозија
скратила планине
засолила мора

а кад се појавио човек
наставила је да послује
око јунаштва и поштења
и којечега другога
у шта се уздамо
чему верујемо
а што се смањило
и загорчило

ТРАГ

гледао сам облаке
како гоне месец
сустижу га и гутају

али траје траг месечев
светла мрља
на тамном лицу облака

као што љубав светли
кроз густе слојеве
свакодневног живота

ДОДИР

само ти и ја
два тела
чије се путање
додирују
на тренутак
љубављу назван

све су ствари
преображене
у топли додир

а речи речи
из тела долазе
говоре о телима
чије обресе виде
наше устрептале очи

хоћу да верујем
да смо једно
да смо обрисали
разлике
ућуткали између

додир тела
укрштај њихов
нек потраје
а тренутак
што се нас тиче
постане вечан

али узалуд душо
и ти и ја
у овој песми
само су речи
само смо речи

ГРАД ОД КАМЕНА

ако овде све изгледа
старије него што јесте
значи ли то да смо се
и ми подмладили

да нисам старац него
младић који пише стих
својој драгој уснулој
у који ће је оденути

када сване када светлост
продре у њихов мали свет
привремено смештен
у овај град од камена

CLARE ET DISTINCTE

iproтив декарта

одувек сам желео да напишем песму
која ће почињати речима сад знам

била би то песма једноставна
и њен говор би текао лако
као поток када клизи по стењу
док му још не пада на памет
да се стушти пречицом водопадом

а оно што се у песми открива
предмет знања које је стекла
био би изложен *clare et distincte*
и песма би била пуна светла
које би разгонило таму
растварало талог заблуде
или какву већ хоћете метафору
за истину писма и света

желео сам да напишем такву песму
али до сада је нисам написао
неповерљив или неспособан да знам

НАГАЂАЊЕ О АНЂЕЛУ

бог је благ и ведар
поклисар његов није
могу да га замислим
анђела не бога

како сваког јутра лети
до здања са хиљаду одаја
на улазу склапа крила
пење се дугим степеништем
одлази у канцеларију

одговара на молбе
прослеђује указе
наредбе виших инстанци
удара печате на извештаје
стара се о деловоднику

толико посла има
за савесне анђеле